

Eitt stórt landsvirði

Oddagrein

SAMSTUNDIS sum nøkur byggja upp, bróta onnur niður. Hetta kom aftur til sjónar í áhugaverdu samrøðuni, Útvarpið hevði við formannin í Silaveiðifelagnum herfyri um laks og sál, áir og vøtn, náttúru og umhvørvi.

Felagið hevur í mong ár gjørt eitt stórt arbeiðið at seta yngul og smolt út. Felagið hevur strokið fisk, fingið yngul, sum felagið síðani hevur havt í kørum, til smoltið hevur verið búgvíð at seta út í áirnar.

Á henda hátt eydnaðist felagnum at byggja upp ein laksastovn í Leynum, í Saksun, Hvalvík og í Skálafirði. Harafturat hevur felagið lagt stórt arbeiðið at byggja upp aftur okkara stóra sjósílastovn, sum nærum hvarv, samstundis sum alingin tók seg upp.

FELAGIÐ ger sjálvandi hetta arbeiðið fyrri at fremja áhugamálið hjá limunum at fiska sál og laks, men samstundis byggir felagið upp eitt ónatúrliga stórt virði í náttúru okkara. Ikki bara allir føroyingar kunnu njóta gott av hesum arbeiði, men sanniliga eisini tey mongu ferðafólkini, sum koma henda veg at fiska.

HARAFTURAT skulu vit minnst til, at tað at fiska sál og tað at ferðast í náttúruni ger okkar augu meiri tilvitandi um náttúru- og umhvørvispurningar, eins og tey etisku virði sum liggja í hesum parti av náttúru og tilveru okkara.

MEN tíverri eru tað nøkur, sum ikki virka í hesum anda. Ístaðin fyrri at lívga um og fiska á rættan hátt í einum veruligum ítrivsanda, standa hesi og krækja hesar ediligu, silvurblonku fiskar, sum leita upp í áirnar at gýta.

HENDA krækingin hevur verið so umfevnandi inni í Skálafirði, at laksastovnurin er nærum farin til grundar. Slík ránsveiða mundi gjørt av við stovnin í Leynum, men vaktarhald, fráboðanir til lægreglu og rættarmál steðgaðu ránsveiðini har.

VÓNANDI kann ránsveiðan steðga inn í Skálafirði, og vónandi geva lands- og kommunumyndugleikar hesum arbeiði hjá Silaveiðifelagnum og hesum parti av náttúru okkara størri ans. M.a. við at rudda áir og ósar og stuðla arbeiðinum at seta út sjósílastovnurin hevur stórt landsvirði - bæði fyrri okkum sum her búleikast og ferðavinnuna.

Sosialurin

Politikarar kasta ábyrgdina til bankan

– Verða fiskiloyvini longd til fimtan ár, verður tað bankin, sum fer at gera av, hvussu flotin fer at siggja út, heldur Essa Petersen, formaður í MVÚ

EIRIKUR LINDENSKOV

– Eg sóknist eftir, hvat politikararnir vilja við flotanum hjá okkum – hvussu hann skal siggja út.

Hetta sigur Essa Petersen, sum er formaður í Landsfelag Vinnurekandi Útróðrarmanna.

– Verður einki gjørt, endar tað við, at allur flotin verður umsetilgur, og tað heldur hann ikki so nógv um.

Essa Petersen heldur einki um uppskotið at leingja fiskiloyvini frá fimm árum til fimtan ár.

– Á handan hátt tveita politikararnir alla ábyrgdina frá sær. Í framtíðini verður tað tiskil ikki politikarar, sum fara at gera av, hvussu flotin fer at siggja út, men bankin – og tað eru vit komin ov vítt, heldur Essa Petersen.

– Tá verða tað ikki politikararnar, vit skulu venda okkum til, men bankan. Og

ikki nóg mikið við tí, tá nýðast politikararnir eisini at venda sær til bankan, sum tá fer at stýra fiskivinnuni, heldur formaðurin í felagnum hjá vinnurekandi útróðrarmönnum.

– Hetta er ein sera óheppin og óneyðug støða, heldur Essa Petersen.

– Myndugleikarnir kundu ráðført seg við menn, sum eru royndir í vinnuni.

– Tá bankin fer at verða einaráðandi, verður neyvan pláss til útróðrarmönnum, heldur hann.

– Tá verða tað bara trolarar, tí tað er teir, sum bankin tennar pengar upp á. Tað eru eisini trolararnir, sum geva undirskotið og teir eru eisini teir einastu, sum verða saneraði við almennum pengum – pengum, sum fólkíð eigur.

– Tí verður tað fólkíð, sum skal gjalda gildið, sigur Essa Petersen.

Hinvegin vísir Essa Petersen á, at húkaveiðan er



– Politikararnir áttu at ráðført seg við menn, ið eru royndir í vinnuni, heldur Essa Petersen munandi blígari.

– Vit gera eisini umvælingararbeiðið sjálvir, tá líkindi ikki eru at fiska, vísir Essa Petersen m. a. á.

Annað mál, ið fær Essa Petersen at taka til orðanna, er ætlanin at skerja inntøku-trygdina.

– Tað er púra greitt, at onkrar justeringar kunnu gerast.

– Øll onnur hava inntøku-trygd, so hví skulu útróðrarmenn ikki hava sama rätt sum onnur, spyr Essa Petersen.

Hann heldur, at skal inntøku-trygdin hjá útróðrarmönnum skerjast, so skal hon eisini skerjast hjá øðrum vinnubólkunum.

– Øll mugu lúka somu treytir, heldur Essa Petersen.

Lesarabrøv

Dómaratrioin & Løgmannsrøðan - Finalan VN/GÍ 03.08.97

Hetta lesarabrevið er ikki skrivað fyrri at geva dómaranum og linjuverjunum í dystinum sunnudagin skuldina fyrri, at tað gekk so illa, sum tað nú einaferð gjørdi hjá VB í hesum dysti. Nei, gøtumenn vunnu ein uppibornan sigur ímóti einum VB-liði, sum ikki megnaði at gera nakað við teir vælleikandi GÍ spælarnar.

Eg hevði fingið at vita nakrar dagar frammanundan, at Kim Ejdesgaard skuldi døma hesa finalu, og tað fyrsta, ið rann mær í huga, var, at tað kundi ikki verða rætt, men so var.

Eg meti sjálvur, at eg tey síðstu mongu árin havi sæð nógvar fótóltsdystir, og eg trúgvi ikki, at eg fari skeivur, tá eg sigi, at stóðið hjá dómarum og linjuverjum tey síðstu árin er lækkað nóg. Eftir míni hugsan eru fleiri dómaratrioir, sum døma dystir í bestu deildini

hjá okkum í dag, ikki skikkaðir til slíkar uppgávur. Eg havi sæð Kim Ejdesgaard trioina døma nógvar dystir, og tað eru ikki bert dystir, sum eru leiktir ímóti VB, og eg kann bert staðfesta, at Kim Ejdesgaard trioin er tann, sum kemur ringast frá uppgávuni. At seta eina slíka trio at døma finaluna um Løgmannssteypið, er eftir míni hugsan ein fadessa, sum fótóltsambandið – ella hvørt tað nú er, sum setur dómararnar – ikki átti at sloppið gott frá. Dømingin í Gundadali tann 3/8-97 var ein «fløt vittigheit», sum bert kundi verið brúkt í síesta (alt gott um hesa sending kortini).

Eg vil her nýta høvi til at ynskja VB hjartaliga til lukku við silvur heiðursmerkjunum, og góða eydna í landskappingini, síðani vil eg ynskja GÍ til lukku við gull heiðursmerkjunum og

Løgmannssteypinum.

Tá eg fyrst ynski VB til lukku – og síðani GÍ, so er tað tí, at hetta er raðfylgjan, sum lögmaður, Edmund Joensen, átti at fylgt!

Lögmaður rósti GÍ leikarunum fyrri teirra avrik og ynskt teimum til lukku. Hann segði, at hann væntaði, at GÍ eisini megnar at vinna Løgmannssteypið tey komandi 2 árin, eins og teir fara at vinna FM heitið aftur í ár. Okkara kæri lögmaður rósti GÍ liðnum so nógv, at hann gloymdi, at tað ikki bert var GÍ, ið hevði leikt seg í finaluna, men eisini VB!

Undirritaði fekk trokað seg fram til lögmann, fyrri at greiða honum frá, at VB var silvurvinnari í finaluni um Løgmannssteypið, og at teir eisini átti at verið ynsktir til lukku (við at hava megnað at leikt seg í finaluna), men tá høvdu VB'arnar

ir longu fingið handað síni heiðursmerki, og dómaratrioin hevði eisini fingið síni heiðursmerki um hálsin (eftir míni hugsan, skuldi teir fingið hongt reyð kort um hálsin).

Lögmaður umbar seg og mátti stóða handanini av gullmerkjunum fyrri at viðganga, at hann hevði gloymt, at VB eisini átti heiður uppibornan hendan dag – og so eitt sindur forkleað ynskt Edmund Joensen VB til lukku.

At enda vil eg siga VB-liðnum, at hesin finaludysturin er leiktur, og úrslitið kundu vit einki gera við. Nú er bert at líta framtíðir og vísa øllum, eisini lögmanni, at vit eru mentir at reistast aftur!

VB til lukku við silvurin-um og góða eyðnu framryvir.

Vágur, tann 4.8.97
Rógvi Johansen